

velikih zahtjeva, Sluge Božje, ne ljudske (1. Kor.) Individualni talenti-individualne odgovornosti, Braća ili nebraća, Povijen verifikacija Primata, i dr.

Čekadina je knjiga za svećenika moderna s više razloga: ona hoće da bude poruka modernoga vremena, ona rješava pitanja iz naših dana, ona hoće da ocrta lik svećenika za naše vrijeme, ona upozoruje na moderne pogibli, a moderna je ona i zato, što crpe prije svega vječno modernoga Evandjelja i vječno svježe tradicije Crkve. Dakle: nova et vetera.

Knjigu svećenicima toplo preporučujemo.

V. F. (Prof. Dr. Vilko Fajdiga)

TIJELO KRISTOVO

»Dok ne dođe«

Govor liturgije

Isus je u slavi s Ocem djelotvoran. Ne samo da nam pribavlja mjesto, nego nas vodi k spasenju »čineći da plod otkupljenja vazda u sebi osjećamo« (Kolekta). On nam je dao u ruke svoju Žrtvu »da navješćujemo njegovu smrt dok ne dođe« (Poslanica). Njegovo Tijelo i njegova Krv pribavlja nam vječni život (Evandjelje), pobožanstvenjuje nas, dok jednom ne postignemo puninu vječnog uživanja njegova Božanstva (Popričesna).

P o u k a

Dok Isus ne dođe, mi navješćujemo njegovu smrt prikazujući Svetu Misu. Misa u kojoj prikazujemo Tijelo i Krv Isusovu pod prilikama kruha i vina, prava je Žrtva, koja predstavlja, iznosi pred nas Žrtvu na Križu.

I. — Pristup k Bogu po Križu

1. — **Tražili su Boga ne bi li ga našli pipajući, premda nije daleko ni od jednoga od nas ...**« (DAP 17, 27).

»Živi čovjek slava je Božja« (Sveti Irenej). Zato od početka živi Bog dolazi k čovjeku i napokon je »poslao na svijet svoga Sina, da živimo po njemu« (1 Iv 4, 8). »Ja sam život. Došao sam da imaju život« (Iv 14, 6; 10, 10) ...

Vidi izreke Svetog Pisma: drvo života (Post 1,9; Otkr 22,14), životni put, izvor života (Ps 16, Ps 36), voda života, rijeka života (Otkr 22, 1), knjiga života (Ps 69), svjetlo života (Ps 66, Iv 8, 12), zemlja života (Job 38, 13) itd.

Ovaj pristup k Bogu »koji daje život svakom stvorenju« (1 Tim 6, 13), čovjek traži oduvijek u žrtvama »svih stvari koje su stvorene da se po njima sjedinimo s Bogom u svetom sjedinjenju« (Sveti Augustin) ... Sveto Pismo opisuje nam žrtve Izraelskog naroda. Bog, koji katkad izgleda da te žrtve odbacuje, u stvari želi da čovjek nauči preći preko vanjskog znaka ... Zato On naviješta da će jedna druga Žrtva zamijeniti te žrtve i učiniti Ime Božje velikim među narodima (Mal 1, 11) ...

2. — Po njemu imamo pristup k Ocu (Ef 2, 18)

Isus je baš došao da ovu Žrtvu prikaže (Vidi Hebr 10, 5—10). On je ostvaruje na Kalvariji, gdje je njegovo Tijelo »predano za nas« i njegova Krv prolivena za nas« (Lk 22, 19 ss). Čineći »mir po Krvi svoga Križa« (Kol 1, 20) »uveo je bolju nadu po kojoj se približujemo Bogu« (Hebr 7, 19). »Svojom Krvlju stekao nam je vječno otkupljenje ušavši jedanput za uvijek u svetište« (Hebr 9, 12). Nikad ne ćemo dosta isticati ovu neiscrpivu puninu Križa jedine Kristove Žrtve ...

II. — Misna Žrtva stalno predstavlja, iznosi pred nas Križ Isusov

1. — Isusova uspomena

Da pristup k Ocu bude stvaran, treba da Križ ostane prisutan među ljudima i da im bude na raspolaganju u svim prilikama. Dakle, Križ ne može biti ponovo započet, jer bijaše uzdignut »jednom za uvijek« ... Zato »Gospodin Isus one noći, kad bijaše izdan, uze kruh, dade hvalu, prelomi i reče: Uzmite i jedite, ovo je Tijelo moje, koje će se predati za vas. Ovo činite na moju uspomenu. Tako uze i kalež po večeri govoreći: Ovaj kalež je Novi Zavjet u mojoj Krvi. Kadgod budete pili ovaj kalež, činit ćete meni na uspomenu. Kadgod budete jeli ovaj kruh i pili ovaj kalež, naviještati ćete smrt Gospodnju dok ne dođe (Gospdin)« (Poslanica).

2. — Prva Žrtva

U Misi po Isusovoj odredbi činimo isto, što je On činio na Posljed. Večeri. Uzmimo kruh: Prikazanje! Zahvaljujemo: Predslovlje i Kanon. Lomimo i dajemo: Pričest! Ne radi se o tome, da Isusu zadajemo smrt, što je nemoguće i nepoželjno. Mi naviještamo njegovu smrt pod znakovima, koje je On sam ustanovio. Prikazujemo istu Žrtvu-Žrtvu Križa- jer dajemo isto Tijelo i proljevamo istu Krv Zavjeta. Po znakovima kruha i vina postavljamo uskrsloga Krista u naš ljudski život putnikâ, kojima je potreban kruh na putovanju, putnički kruh ... Pravu Žrtvu, koja se ne nadodaje Žrtvi na Križu, nego se zasađuje Križ u tijek našeg života. Po Misi Krist, koji je s desna Ocu, nama daje kao baštinu

»stalno učinke svoga otkupljenja« (Kolekta). On nam daje »predokus vječnog uživanja Božanstva (Popričesna). On nas smješta sa sobom u nebu...»

Zaključak

Crkva je smjestila ovu svetkovinu u ozračje Duhova, jer »tijelo ne koristi ništa, a Duh je ono što oživljava« (Iv 6, 63). Sada kad je Isus proslavljen, Duh nam je dan (Iv 7, 39). Tijelo Isusovo oživljava, jer je odnošeno duhovskom vatrom s desna Bogu.

Blagdan Presv. Trojstva prenosi nas u visine »jedinoga i neograničenog Božanstva«. Sa svetkovinom Tijela Kristova silazimo na zemlju da prosljedimo povijest našeg spasenja, koje će završiti u Trojstvu. Po Misi Isus ostvaruje ovo spasenje iz dana u dan, dok On ne dođe. On nas uzimlje odavle da nas uzdigne gdje je On.

Primjedba: Izvađeno iz E. Fournier, *Prédication pastorale et Renouveau liturgique*, I. Bruxelles 1965. p. 126—128.

Pisac je izdao tri knjige pod gornjim naslovom. I. Le Credo, II. Les sacrements, III. Les commandements.

Predgovor je napisao Versailleski biskup A. Renard i djelo preporučio.

Meni osobno izgleda da je stvar poteška. Možda zato što nije lako držati liturgijske propovijedi. Poželjno bi bilo da se na hrv. jeziku napišu takve propovijedi kao pomoć svećenicima, ali laganije, jednostavnije.

Dr SREČKO BOSNJAK

ZBIRKA KRŠĆANSKIH KLASIKA

Kao što hrana utječe na zdravlje i razvitak tijela tako i duhovni život pojedinca i zajednice dobrim dijelom zavisi od knjiga koje čita.

Veselimo se što ćemo naskoro dobiti novo izdanje Sv. pisma koje će, kako izgleda, ući u najšire krugove našega naroda. Osjećamo međutim nedostatak djela kršćanskih klasika. Ta su na hrvatskom jeziku zaista malobrojna. Drugi su narodi u posljednje vrijeme preveli i izdali vrlo mnogo takve literature. Da spomenemo samo veliku slovensku predratnu zbirku »Cerkvenih očetov izbrana dela« od Fr. Lukmana, koje sada mnogi uzalud traže.

Da doskočimo toj velikoj potrebi, odlučili smo s Božjom pomoću pod okriljem Nadbiskupskog ordinarijata u Zadru pokrenuti izdavanje zbirke CRKVENI OCI I PISCI. Uređivat će je uz suradnju posebnog Vijeća dr T. Šagi—Bunić, red. prof. dogmatike i patrologije na bogosl. fakultetu u Zagrebu, i dr M. Kirigin, prof. liturgike i patrologije na VBS u Zadru.

Svake bi godine izašla 4 sveska: 2 sveska crkvenih otaca, 1 iz srednjovjekovne crkvene literature i 1 od novijih pisaca koji su za života i još više poslije smrti svuda prihvaćeni kao klasični. Svaki će svezak imati oko 200 strana.